ועל¹ ידי נפשות אסורה לבעלה -

And because of capital punishment; she is forbidden to her husband

OVERVIEW

The משנה states that if a woman is taken into custody (נחבשה) by gentiles on account of monetary issues (that she owes them money), she is מותרת לבעלה מותרת, and previously explained that she is מותרת פעפה (for we are not שנה even for לבעלה כהן. The משנה continues that if, however, she was taken because she was condemned to die, she is forbidden to her husband (if she is released). חושש הושש הושש לבעלה ישראל ישראל, or even לבעלה ישראל, for we are מונה ברצון she was מונה ברצון.

תוספות comments that this rule of אסורה לבעלה

- איינו אפילו לבעלה ישראל דחיישינן שמא נתרצת כדי למצא חן שלא יהרגנה. Means she is prohibited even if her husband is a ישראל, for we are concerned, perhaps she agreed to זנות, in order she should find favor in the eyes of the gentile, so that he will not kill her –

מוספות anticipates and rejects the opposing viewpoint:

דאי לבעלה כהן קאמר ואסורה שמא נאנסה אם כן הוה ליה למימר אסורה לכהונה⁴ - דאי לבעלה כהן קאמר ואסורה שמא נאנסה אם כן הוה ליה למימר because we are concerned perhaps she was משנה (but she is never אסורה לבעלה ישראל, because we are not חושש that she was משנה if indeed this is what the משנה means, the משנה should have stated she is forbidden to כהונה, and not that she is forbidden [only] to her husband.

אלא ודאי אפילו לבעלה ישראל אסורה -

Rather we must certainly say that she is forbidden even לבעלה, out of concern that she was נבעלה ברצון just explained.

_

¹ The מהרש"ל states that this 'תוס' is a continuation of the previous 'תוס'. They are one 'תוס'. They are one מהרש"ל

² See רש"י ד"ה ע"י.

³ The fact that she was released may support this assumption that she was (בעלה (ברצון), for otherwise why was she released if she is מהחיב מיתה!

⁴ תוספות may be presenting a twofold difficulty with the interpretation that אסורה לבעלה כהן only. Firstly the משנה should be more precise and not lead us on to mistakenly assume that it means she is אסורה פעפה לבעלה ישראל. Secondly (and more importantly) the משנה is incorrect, she is not merely אסורה לבעלה כהן but rather she is מותכנות since we suspect her of נבאונס which makes her a זונה (even if it was באונס שונה). [In the ישראל where חוספות previously explained that she is מותרת פעפה לבעלה כהן לבעלה כהן שראל, there is no difficulty why did not the לבעלה שראל, because the term לבעלה משנה to whomever her husband is whether a ישראל or a ישראל to a ישראל to a מותכן only, the משנה should have been more specific. See also ישר on the previous!

מוספות asks:

ואם תאמר צנועות לישתרו ֿדקודם לכן מסרן נפשייהו -

And if you will say; the modest women should be permitted לבעלה, for there is no concern that נבעלו, since previously they were willing to sacrifice their lives not to have relations with the עכו"ם -

- כדמשמע בריש מכילתין (דף ג,ב) גבי כל הנשאת ברביעי תיבעל להשר תחלה אב is indicated in the beginning of this מסכת, regarding the statement of רבה, that there was a decree that whoever marries on Wednesday should first be with the minister –

מוספות answers:

וצריך לומר דהכא חיישינן על כל אחת שמא אינה צנועה אועה ואפילו נראית צנועה שמא אינה:

And it will be necessary to say that here (in the case of נחבשה ע"י נפשות) we are concerned regarding each individual woman that perhaps she is not a צנועה, we are still concerned that perhaps she is not a אנועה and was צנועה to the בער"ם אונעה.

SUMMARY

A woman who was י"י עכו"ם ע"י נפשות is אסורה is אסורה (even) לבעלה ישראל for we are concerned that she was נבעלה ברצון to save herself.

THINKING IT OVER

תוספות asked that the מותרות should be מותרות. Does תוספות mean לבעלה only, or even לכהונה? 9

_

⁵ The connection of this question to that which 'תוס' said previously that she is אסורה פעפה לבעלה ישראל, may be that if she is only אסורה לכהן, then we can (perhaps) understand that even though she is a נבעלה , nevertheless she was נבעלה (see [however] footnote # 6), however if she is אסורה פעפה לבעלה ישראל, the מותר should be מותר because there is no reason to assume that they were נבעלה ברצון. See 'Thinking it over'.

⁶ This may mean that they allowed themselves to be killed by the הגמון, before they knew that אונס is permitted (מהרש"א), or it may mean that they would kill themselves before allowing the הגמון to be with them (רש"ש).

⁷ The first משנה in our מסכת stated that a בתולה marries on יום רביעי. The גב on גב stated that from the 'danger' and onward they married on 'ום ג' (instead of רבה (יום ד'). רבה ביום ד') וום א מסנה was this decree that כל הנשאת ביום ד' תבעל הגמון תחלה was this decree that אונס was this decree that אונס was this decree that אונס א ביום ד' להגמון תחלה להגמון תחלה (there is no danger; rather they are forced to be מוכה answers, there are מוסר נפש who will be מוסר נפש המרא אונדעות, therefore it is a מוסר נפש אונועות should be צנועות אותר צוועות אותר אותר של אונועות should be אותר לבעליהן אונסר נפש אונועות לשאונה (even מוסר). Why do we say that all the women are אסורות לבעליהן?

⁸ Previously (on ג,ב ממרא מכוה מחלה) called it a סכנה (and changed the wedding time) because we know that in the general population there are מוסר נפש who will be מוסר נפש; however we do not know for sure which individual is a צנועה, therefore they are all אסורות.

⁹ See footnote # 5 & 6.